

Дело С-266/09

Stichting Natuur en Milieu и др.

срещу

**College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en
biociden, anciennement College voor de toelating
van bestrijdingsmiddelen**

(Преюдициално запитване,
отправено от College van Beroep voor het bedrijfsleven)

„Околна среда — Продукти за растителна защита — Директива 91/414/ЕИО —
Обществен достъп до информация — Директиви 90/313/ЕИО и 2003/4/ЕО —
Прилагане във времето — Понятието „информация за околната среда“ —
Поверителност на търговска и индустриална информация“

Заключение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 23 сеп-
тември 2010 г. I - 13123

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 декември 2010 г. I - 13152

Резюме на решението

1. *Околна среда — Свобода на достъп до информация — Директива 2003/4 —
Информация за околната среда — Понятие
(член 2 от Директива 2003/4 на Европейския парламент и на Съвета)*

2. *Земеделие — Сближаване на законодателствата — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Директива 91/414 — Принцип на поверителност на данните, съставляващи производствена или търговска тайна*
(член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 на Европейския парламент и на Съвета; член 14, първа и втора алинея от Директива 91/414 на Съвета)
3. *Околна среда — Свобода на достъп до информация — Директива 2003/4 — Задължение за претегляне на обществения интерес от разкриване на информация за околната среда спрямо частния интерес от отказа за разкриване*
(член 4 от Директива 2003/4 на Европейския парламент и на Съвета; член 14 от Директива 91/414 на Съвета)

1. Понятието „информация за околната среда“, посочено в член 2 от Директива 2003/4 относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313, следва да се тълкува в смисъл, че включва и информация, предоставена в рамките на национална процедура по издаване или разширяване на обхвата на разрешение за продукт за растителна защита с оглед определянето на максимално допустимото съдържание в храните и напитките на пестицид, на негова съставка или на получени от неговото разграждане продукти.

върху определен продукт, макар сама по себе си тази информация да не съдържа пряко оценка на последиците от тези остатъци за човешкото здраве, се отнася до компонентите на околната среда, които могат да му повлияят в случай на прекомерно наличие на такива остатъци, което може да се провери именно въз основа на тази информация.

(вж. точки 42 и 43; точка 1 от диспозитива)

Всъщност, тъй като цели да се ограничи опасността да бъде повлиян някой от компонентите на биологичното разнообразие и опасността остатъци от продукти за растителна защита да се разпръснат например върху почвата или в подпочвените води, предоставянето на информация относно наличието на такива остатъци във или

2. Освен когато следва да се приложи член 14, втора алинея от Директива 91/414 относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, тъй като случаят попада в една от хипотезите на тази разпоредба, разпоредбите

на член 14, първа алинея от директивата трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат само ако това не влече нарушение на задълженията по член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313.

Всъщност посоченият член 14 трябва да се разбира в смисъл, че без да се засягат разпоредбите на Директива 2003/4, държавите членки и Комисията гарантират, че съдържащата производствени и търговски тайни информация, предоставена от заявителите на разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита, ще се третира като поверителна, ако тези заявители поискат това и ако държавата членка или Комисията приемат, че искането на заявителя е оправдано. Тези разпоредби наистина позволяват на държавите членки да предвидят, че освен ако искането за предоставяне на информация за околната среда се отнася за емисии в околната среда, може да се откаже достъп до такава информация, ако разкриването ѝ би могло да се отрази неблагоприятно върху поверителността на търговска или индустриална информация, когато тази поверителност е регламентирана от националното законодателство или от законодателството на Съюза, но същевременно те изискват това основание за отказ да се тълкува стеснително, като се вземе предвид общественият

интерес от разкриването на информацията, и във всеки конкретен случай този обществен интерес от разкриването да се преценява спрямо интереса от отказа.

При тези условия, когато компетентните органи на държава членка бъдат сезирани с искане за достъп до информация за околната среда, която е предоставена от заявителя на разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита и във връзка с която тези органи са приели за оправдано направеното искане за защита на производствена или търговска тайна по смисъла на член 14 от Директива 91/414, посочените органи все пак са длъжни да уважат искането за достъп до тази информация, ако тя се отнася за емисии в околната среда или, в останалите случаи, ако общественият интерес от разкриването на информацията се окаже по-значителен от интереса от отказа.

(вж. точки 50 и 52—54; точка 2 от диспозитива)

3. Член 4 от Директива 2003/4 относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него претегляне на обществения интерес от разкриването на информация за околната среда спрямо частния интерес от отказа за разкриване трябва да се извършва

във всеки конкретен случай, отнесен до компетентните органи, дори ако националният законодател определя с обща разпоредба критерии, които да улесняват тази сравнителна преценка на интересите.

Всъщност нито разпоредбите на член 14 от Директива 91/414 относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, нито която и да било разпоредба на Директива 2003/4 позволяват да се счита, че предвиденото в член 4 от последната директива претегляне на интересите може да бъде заменено с мярка, различна от разглеждането на тези интереси във

всеки конкретен случай. Следователно това обстоятелство не е пречка националният законодател да определи посредством обща разпоредба критерии, позволяващи да се улесни тази сравнителна преценка на интересите, при условие че тази разпоредба не освобождава компетентните органи от задължението им действително да разглеждат всеки конкретен случай, който е отнесен до тях с искане за достъп до информация за околната среда във основа на Директива 2003/4.

(вж. точки 57—59; точка 3 от диспозитива)